

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3

ในส่วนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าตัวแปร (ตัวประกอบ) ที่สำคัญที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการพิจารณาเลือกคุณสมบัติของผู้นำที่ต้องการมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ คือ ประสิทธิภาพในการทำงาน ผู้ตอบส่วนใหญ่มักจะคำนึงถึงอายุจริงของผู้ที่จะเป็นผู้นำรวมเข้าไปด้วย กล่าวคือ ผู้นำต้องมีประสิทธิภาพในการทำงาน และมีวิสัยทัศน์สมควรที่จะเป็นผู้นำ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ตอบส่วนใหญ่มองเห็นความสำคัญของตัวแปรเกี่ยวกับอายุจริง เป็นเพียงส่วนประกอบของการพิจารณาตัดสินใจเลือกคุณสมบัติของผู้นำ แทนที่จะนำตัวแปรดังกล่าวเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่สำคัญในการเลือกตัวประกอบของคุณสมบัติของผู้นำ

ในส่วนของการตอบแบบให้น้ำหนักหรือคาดคะเน (Subjective Rating) นั้น ผู้ตอบส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักตัวแปร คุณวุฒิทางด้านการศึกษา เป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะความเชื่อ ค่านิยม ในสังคมด้วยก็ได้ ที่ว่าผู้นำควรจะต้องมีความรู้ ความสามารถในด้านวิชาการ โดยเฉพาะผู้นำในสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากผู้ตอบเป็นอาจารย์จึงมองเห็นตัวแปรดังกล่าว เป็นคุณสมบัติสำคัญที่ผู้นำควรจะต้องมี

สำหรับพฤติกรรมในการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบนั้น เมื่อได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาแล้ว พบว่าในการตอบแบบประเมินค่า ซึ่งได้กำหนดข้อมูลต่าง ๆ ให้ผู้ตอบพิจารณาตัดสินใจเลือกตัวแปรที่สำคัญนั้น ผู้ตอบส่วนใหญ่มักจะพิจารณาตัวแปรที่กำหนดให้ไปพร้อมกันทั้งหมด แทนที่จะกำหนดตัวแปรที่สำคัญเฉพาะตัวใดตัวหนึ่งตามความคิดหรือความเชื่อของตนเอง แต่เมื่อมาพิจารณาในส่วนของการตอบแบบคาดคะเนนั้น ผู้ตอบส่วนใหญ่กลับยึดตัวแปรตัวหนึ่งตัวใดเฉพาะเป็นหลักในการตัดสินใจ จากพฤติกรรมในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว สรุปได้ว่าเมื่อมีการกำหนดตัวแปรให้เลือกน้อยลงไปโดยไม่มีรายละเอียดในแต่ละตัวแปรมาก ผู้ตอบมักจะเลือกตัดสินใจได้คงที่ แต่เมื่อผู้ตอบต้องเผชิญกับข้อมูลมาก ๆ แล้ว การพิจารณาตัดสินใจที่จะเลือกตัวแปรแต่ละตัวในกลับไม่คงที่

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้นี้ ได้กำหนดตัวแปรเฉพาะ ในเชิงปริมาณ เพื่อให้สะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธี Policy Capturing ซึ่งตัวแปรอื่น ๆ ไม่ได้นำมาพิจารณาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวแปรเชิงคุณภาพ ผลจากการศึกษานี้แม้ว่าวิธีการ Policy Capturing ไม่ได้เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการพิจารณาเลือกคุณสมบัติของผู้เฝ้า ตามตัวแปรที่ได้กำหนดขึ้นมาจำนวนมาก แต่จะเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้เสริมต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกของแต่ละบุคคล เมื่อต้องพิจารณาตัดสินใจเลือกจากข้อมูลที่มีอยู่มาก ๆ เนื่องจากการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่ได้ตั้งใจตอบอย่างแท้จริง อาจจะเป็นเพราะข้อมูลในแบบสอบถามมีมาก เวลามีน้อย ไม่เข้าใจวิธีการตอบ และอาจไม่เข้าใจ Policy Capturing ว่าจะประโยชน์ต่อผู้ที่ทำการศึกษาต่อ ๆ ไปในอนาคต เพราะจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีมาก ๆ และต้องใช้เวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ซึ่งสามารถที่จะกำหนดหรือจัดประเด็นให้เห็นถึงความคิดหรือแผนที่วางเอาไว้ (Policy) ในการตัดสินใจ (Judgement) ของแต่ละบุคคลได้

ดังนั้น สรุปได้ว่าวิธีการแบบ Policy Capturing นี้สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจในขณะที่มีตัวแปรมากมาย แต่ต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้ตอบว่ามีความตั้งใจและสนใจต่อวิธีการหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเพียงแห่งเดียว จึงควรได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น ๆ หรืออาจจะศึกษาและเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างในองค์การธุรกิจทั้งพาณิชย์และอุตสาหกรรมด้วย
2. ควรหาวิธีการที่จะกระตุ้นให้ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นถึงความสำคัญของการวิจัยเพื่อจะได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น และตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป
3. ควรมีการกำหนดข้อมูลในแบบสอบถามให้มากขึ้นและกำหนดตัวแปร (ตัวประกอบ) ต่าง ๆ ที่จะนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกให้มากขึ้นด้วย เพื่อจะทำให้การศึกษาโดยวิธี Policy Capturing เห็นผลได้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะทางด้านพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจเลือกตัวประกอบของแต่ละบุคคล
4. ควรใช้ระยะเวลาในการทำวิจัยให้น้อยลง เพื่อที่จะทำให้ทราบผลการวิจัยได้เร็วขึ้น และทันต่อเหตุการณ์
5. แบบสอบถามลักษณะนี้ต้องอาศัยการประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยเครื่องคำนวณ และต้องอาศัยประสิทธิภาพของเครื่องที่สูงมาก เพื่อจะบรรจุข้อมูลเข้าไปให้ชัดเจน การวิเคราะห์จะยุ่งยาก ซับซ้อนมากขึ้น เมื่อมีผู้ตอบแบบสอบถามมากขึ้น โดยมีข้อมูลมาก